

ПРЕС КЛИПИНГ

31.август 2011.

НАСЛОВИ

- ММФ одобрио већи минус;(стр.2)
- "Бенетон" креће да ради 1. Септембра;(стр.3)
- Договорено повећање буџетског дефицита;(стр.4)
- Радници као таоци криминала;(стр.5)
- Љајић: Само усаглашен текст иде пред Владу;(стр.8)
- Последњи у региону по платама;(стр.10)
- Не постоји ни основни предлог измена;(стр.12)
- Октобарска повишица до три одсто;(стр.14)
- Ужице: Повећали приходе и запосленост;(стр.15)
- Врање: Неизвесност је њихов посао;(стр.17)
- Крагујевац: У недаћама без своје кривице;(стр.18)
- Нова криза увећава армију незапослених;(стр.19)
- На послу до последњег даха;(стр.21)
- Папири не доносе бољитак;(стр.22)
- Десет година које ће појести криза;(стр.24)
- Зрењанинска пивара други пут на добошу;(стр.25)
- Нибенсу нови рачуни, без дугова;(стр.25)
- Радници без посла због отпремнина;(стр.26)
- Највише приватизација поништено у Војводини;(стр.28)

ММФ одобрио већи минус

Г. БУЛАТОВИЋ

Усаглашени услови новог аранжмана Србије са Међународним монетарним фондом. Уз смањење расхода, Мисија ММФ прихватила увећање дефицита буџета

СРБИЈА ће, уз смањење пројектованог привредног раста са три на два одсто до краја године и уштеде свих институција, добити од Мисије ММФ „зелено светло“ за нови аранжман са Фондом. Уз споразум из предострожности, а који би омогућио да, уколико нам је то потребно, за јачање девизних резерви повучемо милијарду евра, Мисија ММФ је пристала да се минус државне касе увећа, како незванично сазнајемо, са садашњих 120 на око 132 милијарде динара.

О резултатима преговора који су се водили у претходне две недеље јавност ће бити упозната у среду.

Незванично се може чути да је повећање „дозвољеног минуса“ државе, а које ће и на даље бити покриван издавањем државних обвезница и комерцијалним задуживањем, уступак на који је Мисија ММФ пристала само зато што је јасно да раст бруто друштвеног производа неће бити ни близу планираних три одсто. Тачније, један одсто мањи раст привредне активности земље оправдање је, и према експертима ММФ, за значајно ниже приходе државе. Када су расходи буџета у питању констатовано је да су се буџетски корисници, углавном, држали одобреног, али да је висока стопа инфлације у првој половини године донела и обавезу значајно већег процента увећања примања пензионера и оних који раде у јавном сектору. Тачније, расходи по том основу већи су готово за 15 милијарди динара од оних који су планирани буџетом за ову годину. Инфлација је „помрсила рачуне“ и када је у питању отплата камата, односно трошак по овом основу за домаћи дуг већи је за 20 одсто. С друге стране, субвенције које су исплаћене у првој половини године реално су ниже у односу на исти периоду претходне године за скоро седам одсто.

На жалост привреде која је већ хронично неликвидна, за сада нема сагласности да би се ребалансом за ову, али ни буџетом за наредну годину могла обезбедити додатна средства државе којим би се плаћале камате за њихове краткорочне или дугорочне позајмице. Ту функцију ће, како се најављује, од наредне године преузети Развојна банка, а за коју немачки стручњаци већ неколико месеци припремају модел који би спречио да ова институција буде, заправо, каса за политичко награђивање страначки блиских компанија.

ДЕТАЉИ СПОРАЗУМА

* Смањење пројекције привредног раста са три на два одсто

* Повећање дефицита буџета са 4,1 на 4,5 одсто БДП

* Смањење текућих расхода државе

* Могућност повлачења милијарду евра у наредних 18 месеци

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/274309/Beneton-krece-da-radi-1-septembra>

Италијани почињу производњу

"Бенетон" креће да ради 1. септембра

В. Торовић

Нишки погон „Бенетона“ почеће да ради 1. септембра, а за почетак у њој ће бити ангажовано 135 запослених. У „Бенетону“ су за почетак тражили жене старе до 35 година које имају од првог до четвртог степена стручне спреме, без обзира на образовни профил. Националној служби за запошљавање пријавило се преко 400 жена за запослење у „Бенетону“. До Нове године ће бити запослено 500 радника.

У „Бенетону“ су за почетак тражили жене старе до 35 година

- Пријавила сам се за овај посао у „Бенетону“, иако нисам никада радила у текстилној индустрији. Завршила сам средњу електротехничку школу и годинама чекам на посао. Позвали су ме на разговор и заиста нисам очекивала да ће ми дати посао. Касније су ме обавестили да 1. септембра дођем у фабрику. Заиста се надам да ћу лако да научим да радим на тим машинама - прича Нишлијка Милица Пешић (30).

Шеф канцеларије за локални економски развој (КЛЕР) Милан Ранђеловић каже да је све спремно за почетак рада првог погона „Бенетона“.

- Први погон је завршен, а стигла је и употребна дозвола за тај објекат. Представници „Бенетона“ су најавили да ће сигурно до краја ове недеље почети производња, односно прво обука радника. Најавили су да ће до краја годне запослити 500 радника - каже Ранђеловић.

Нико од представника чувеног италијанског произвођача одеће није желео да изнесе било какву информацију о почетку рада, само је кратко речено да ће се све знати 1. септембра.

Мирослав Тасић, члан Управног одбора „Нитекса“ чије је погоне „Бенетон“ купио и челник фабричког АСНС, истиче да посао за сада нису добили радници „Нитекса“ који су одлучили да остану да раде у „Бенетону“.

- Резултата тестирања радника који желе да остану у „Бенетону“ још нема, а према информацијама које имамо они неће стићи скоро. Најављено је да ће се спровести још један круг тестирања за 89 радника и тек после тога биће донета одлука. Али, ови радници су и даље радници „Нитекса“ у реструктурирању и примају зараде преко Министарства економије. Ко не буде прошао други круг тестирања, ићи ће на социјални програм - каже он.

Србија ће за свако радно место дати по 9.000 евра, а планирано је да у наредне три године у „Бенетону“ посао добије 2.700 радника. „Бенетон“ ће уложити 43 милиона евра, а планирано је да годишња производња буде око 72 милиона евра.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Dogovoreno-povecanje-budzetskog-deficita.sr.html>

Договорено повећање буџетског дефицита

Аранжман из предострожности трајао би 18 месеци, а подразумева и зајам од око милијарду евра за јачање девизних резерви

Влада Србије и мисија ММФ договорили су нови аранжман из предострожности којим је предвиђено да дефицит буџета буде повећан са 4,1 на 4,5 одсто БДП а Фонд је кориговао раст српске привреде са 3 на 2 процента до краја године, речено је Танјугу у српској Влади.

Договорено је да повећање дефицита буде уграђено у предстојећи ребаланс буџета што конкретно значи да ће консолидовани дефицит бити 153 милијарде динара уместо раније планираних 140 милијарди.

Од тога ће 132 милијарде бити нови мањак у републичком буџету који је био предвиђен на 120 милијарди.

Такође, према договору, јавна потрошња мораће да се смањи како би се додатно уштедело још 15 до 20 милијарди динара.

Проблем око пробијања договореног дефицита настао је због тога што у буџет стиже мање новца од пореза, пошто производња не расте како се очекивало и управо зато је ММФ снизио процену очекиваног раста српске привреде са 3 на 2 одсто.

Гувернер Народне банке Србије Дејан Шошкић, шеф мисије Међународног монетарног фонда (ММФ) за Србију Алберт Јегер и државни секретар у Министарству финансија Душан Никезић одржаће сутра конференцију за новинаре у Влади Србије поводом завршетка преговора о новом аранжману с ММФ-ом.

Нови аранжман с ММФ-ом из предострожности за Србију у овом моменту посебно је важан, због реалне претње да би нови талас светске економске кризе могао да се прелије на нашу земљу, јер би био позитиван сигнал за стране повериоце и инвеститоре.

Током боравка Мисије ММФ-а у Београду било је речи и о мерама економске политике ради превазилажења спољних ризика и ублажавања евентуалних последица кризе, а у оквиру структурних реформи.

Разговарало се о јавним предузећима и реформама у здравству, просвети и пензионом систему, као и о унапређењу инвестиционе климе, као и ребалансу буџета за ову годину и оквирима буџета у 2012. години.

Мисија ММФ-а, коју предводи Алберт Јегер, борави у Србији од 18. августа, а аранжман из предострожности с Фондом подразумева могућност коришћења средстава у случају потреба земље а, како је најављено, нови аранжман трајао би 18 месеци уз приступ средствима у износу од 200 одсто квоте Србије у ММФ-у, односно око милијарду евра. Србији би Одбор извршних директора ММФ-а могао да одобри нови аранжман из предострожности крајем септембра.

Танјуг

ФОРУМ

http://www.danas.rs/dodaci/forum/radnici_kao_taoci_kriminala_723.html?news_id=222615

Већина моћних предузећа из путне привреде пропала до краја 90-их, други део је уништила приватизација, а преостале фирме мучи неликвидност

Радници као таоци криминала

Аутор: Мирјана Н. Стевановић

Иако је предузећима из путне привреде најважнији партнер држава, уместо да им то обезбеди повољнији положај на тржишту, у последње две деценије био је један од главних узрока пропадања и гашења предузећа. Наравно, свој данак је узела и приватизација, а пре свих тих процеса, санкције из 90-их готово су угасиле највеће системе који су морали да затворе своја градилишта у Африци, Азији и Европи. Тако су фирме које су некада биле успешна конкуренција највећим светским играчима, добијале највеће и најзахтевније пројекте у свету, сада готово избрисане са пословне мапе.

Две деценије стагнације довело је до тога да највреднији стручњаци напусте земљу, а нови кадар није имао од кога ни где да учи. Тако се уз све проблеме који косе и осталу привреду, ова грана суочава и са недостатком најчешће средњег и високо образованог кадра.

Ипак, то је још увек само један део приче. Највећу штету нанела је приватизација, кроз коју је највећим делом не само опран сумњиви капитал, него је он и увећан, али је при том отишао као профит власнику док су радници остали на скромним зарадама, уколико су оне уопште исплаћиване.

Аналитичари тврде да је у приватизацији у путној привреди, упркос увреженом мишљењу да је куповао ко је шта хтео, заправо учествовало свега неколико јаким играча и око десетак „подиграча“ који су служили за међусобно намештање тендерских и аукцијских продаја. Обично се мисли да је реч о Мирославу Мишковићу и Милану Беку, али иако се и они јављају у тим трансакцијама, давно су се повукли из те гране. За већину грађана, прави власници великих грађевинских фирми које су купљене новцем из закулисних послова, остали су непознати. Таква ситуација била би и са власником Нибенс групе, Милом Ђурашковићем, да није почео да гради пословну империју и да задужује предузећа. Чињеница је, међутим, да иако су радници те групације протествовали месецима пре него што им је газда отишао иза решетака, држава мало тога урадила да спречи катастрофу.

Наиме, Нибенс је био носилац конзорцијума у највећем државном послу, изградњи на Коридору 10, а да при том нико није нашао за сходно да изврши суштинску контролу биланса фирми из те групације. Јер да је то учињено, видело би се да је шест путарских предузећа купљених у приватизацији, оптерећено међусобним хипотекама за кредите који не могу да се наплате чак ни под условом да се у предвиђеном року заврше послови, а рок је, узгред, већ давно пробијен.

Оно што би грађане заиста требало да брине, јесте тврдња стручњака да је приликом продаје било намештања купца, да су се фирме припремале за одређене људе и да су „аутсајдери“ на аукцијама најпре дискретно, а ако не схвате поруку, онда претњом, позивани да се повуку са надметања. Колико су те приче тачне немогуће је проверити, али не може да буде случајност то што су најјаче фирме купљене у приватизацији, првобитни власници врло брзо пребацили у портфељ јаким играча. Тако је новосадски ЗГОП, једину фирму која у Србији има лиценцу за рад на железничким пругама, најпре купио Интеграл инжењеринг, фирма из Лакташа (за коју тамношња чаршија тврди да је Додикова, али ни једног доказа за то нема) убрзо прешла код Мила Ђурашковића у Нибенс, а тај пример није усамљен.

- У 99 одсто случајева у путној привреди се не поштује минимална зарада од 102 динара. Немате коме да се жалите, а радници не смеју да се туже будући да је велика незапосленост, па се свако плаши за своје радно место, каже за Форум Соња Вукановић, председница Самосталног Синдиката путара . - У свим предузећима која су у нашем синдикату, са часним изузетком, људи раде од јутра до сутра, а послодавци им по три-четири месеца дугују зараде. Који је интерес државе да штити такве послодавце, који не уплаћују плате, који не уплаћују порезе и доприносе, који радницима уплаћују на минималне зараде порезе и доприносе? То се свима враћа као бумеранг, сматра Вукановићева.

- Нибенс група је један од највећих проблема, јер у грани у којој ради око 15.000 људи, упошљава трећину, око 5.200 радника. Део њених дугова банке би требало да репрограмирају, али судбина запослених још није извесна. Међутим, ни положај других радника у овој грани не заслужује мање пажње. У последње време, присутна је тенденција власника да убеди раднике како ће веће ангажовање у летњој сезони моћи да искористе зими, и тако избегавају да им

исплате прековремене сате, каже за Форум Саша Симић, председник Гранског синдиката грађевинске и путне привреде у УГС Независност.

Он додаје да синдикати реагују и на покушаје послодаваца да смање број стално запослених под изговором да се променила технологија и да је посао сезонски. Међутим, већина њих убрзо после отпуштања вишкова, ангажује преко агенција или уговором на одређено време додатне раднике, који представљају најексплоатисанији део запослених.

- Ти људи постају таоци своје професије, или јединог посла који су могли да нађу, нису у ситуацији да траже своја права, а због сталног страха од отказа, много се чешће разбољевају. Њихове зараде су најниже у грани, јер им се не исплаћују додаци које примају стално запослени, па могу да рачунају само на зараду од 102 динара по сату. Ми покушавамо да помогнемо и да сузбијемо неформалну економију из гране, али то тешко иде. Један од разлога је то што није свуда једноставно да се оформи синдикална организација - каже Симић.

Он објашњава да има директора који спречавају и оних који не спречавају синдикално организовање запослених, има чак и оних који траже да радници буду у једном синдикату, јер им је онда лакше да се са њима договарају. Има и послодаваца који захтевају да буду бар два синдиката, и они по правилу на тај начин траже политичку подршку од обе стране. То је често везано за личност синдикалног представника, за то колико је он способан да проникне у намере власника и да сачува раднике од некоректног понашања. Ипак, Симић тврди да има и добрих примера приватизације, попут Путева Ужице, Пожаревца или Војпута.

Међутим, и за фирме које су у приватизацији добро прошле, тешко је да савладају последњу препреку ка добром пословању, односно да наплате дуговања државе за послове које су одрадили. Тако је уочи светске економске кризе, а непосредно после избора у Србији, вишегодшњи дуг према путарима који су били немилици ангажовани на изградњи бројних локалних (изборних) путева, премашио је 300 милиона евра. Он је врло брзо, по формирању нове владе преполовљен, јер се држава задужила код међународних банака, док је преостали део репрограман.

Круг без излаза

Предузећа „испошћена“ у претходном периоду, нису могла без последица да се носе са огромним износом ненаплаћених потраживања, и тешко одржавају ликвидност. Додатни проблем код њих је био то што су такозване ситуације, односно фактуре за обављен посао, морали да предају како би ушли на буџетски списак, а одмах су потом морали да на тај ненаплаћени износ држави плате ПДВ. Велики број фирми морао је код банака да се задужи како би измирио ту обавезу, па су често високе камате „јеле“ профит. Уз то, ни тужба против државе, која једина гради путеве, није била паметно решење, јер би у том случају могли да ставе катанац на фирму.

Радна верзија Закона о штрајку чека суд Социјално-економског савета

Љајић: Само усаглашен текст иде пред Владу

Аутор: Мирјана Миленковић

Радна верзија Нацрта закона о штрајку поводом које је било приличног спорења и који је у једном тренутку ујединио синдикате и послодавце против државе још није завршен. Иако је више пута најављивано да ће до краја јуна ући у скупштинску процедуру, председница парламента Славица Ђукић Дејановић потврђује за наш лист да Предлог закона о штрајку још није стигао до посланика и да она заправо не зна каква је тренутно његова судбина. Напомиње да је у овом тренутку „лопта у владином дворишту“.

А министар рада и социјалне политике Расим Љајић истиче за наш лист да Закон о штрајку неће ићи на седницу Владе Србије док се не постигне пуна сагласност чланова радне групе за израду закона.

- Радна група јесте завршила посао, али постоје две-три ствари око којих није постигнута сагласност, па су понуђена алтернативна решења. О извештају радне групе требало би да се изјасни Колегијум СЕС-а и након тога Предлог закона би ишао на даље усаглашавање. Речју, Влада Србије се неће изјашњавати о закону док се не постигне потпуна сагласност представника владе, синдиката и послодаваца, каже Љајић и додаје да је тренутно на снази закон из 1996. године, а иницијатива да се направи нови закон о штрајку настала је лане.

Мехо Омеровић, председник скупштинског Одбора за рад, борачка и социјална питања уверен је да министар Љајић неће Скупштини предложити закон о штрајку који ограничава права радника и синдиката, а управо то су биле примедбе представника синдиката.

- Дубоко верујем да ће предлог закона који упути влада полазити од интереса радника и од договора синдиката и послодаваца. Без сагласности и синдиката и послодаваца неће се ни доносити један овако важан закон, оцењује Омеровић.

Љубисав Орбовић, председник Већа СССС истиче да је радна група прихватила већину примедби синдикалаца. Он, ипак, појашњава да ће последњу реч, пред усвајање овог закона на влади, имати чланови СЕС-а који би требало да се састане између 10. и 15. септембра.

Орбовићев потпредседник и члан радне групе за израду Закона о штрајку Зоран Михајловић каже за наш лист да су се чланови групе при изради закона углавном бавили техничким питањима, а да о политичким аспектима закона није било речи. Он истиче да је добро што је спорна одредба „лок-аут“ одбачена, а као значајно побољшање у најновијој верзији Закона о штрајку он наводи и скраћење рока за пријављивање штрајка, будући да је претходном верзијом то био подужи рок који је укључивао најаву, арбитражне преговоре, па поново најаву штрајка.

- Синдикалци ће сада моћи у штрајк и поред тога што ће паралелно тећи арбитража, објашњава Михајловић и додаје да је измењена и процедура пријављивања штрајка солидарности, да штрајкачке страже убудуће могу и не морају да информишу јавност о току штрајка, да су инспектори рада надлежни за поштовање радноправног статуса запослених. Укинута је и такозвани замрзнути штрајк, а радници ће изнова морати да пријављују обуставу рада.

Током јавне расправе највеће незадовољство предложеном верзијом закона изазвало је ограничавање места штрајка, односно чињеницом да запослени могу да штрајкују искључиво на радном месту, а не на улицама, трговима или испред Владе Србије. Према речима Ранке Савић, председнице АСНС место одржавања штрајка и даље остаје спорно, односно свођење штрајка на „неку рупу у фабричком дворишту“.

- Уколико таква одредба остане у закону бићемо принуђени да уместо штрајка пријављујемо протесте како бисмо могли да изађемо из круга предузећа и покажемо сопствено незадовољство, објашњава за наш лист Савићева и додаје да радна верзија закона није достављена синдикалцима.

Она напомиње и да зна да је из радне верзије избачена одредба „лок аут“, на коју су представници свих синдиката имали највише примедби. Напомиње и да се законом повећава број оних којима се забрањује штрајковање, а истиче и да су дискутабилни предлози о минимуму процеса рада.

- Ако закон буде усвојен у радној верзији, неће служити сврси јер ће сузити могућности за штрајк до те мере да ће га малтене онемогућити, каже Савићева изражавајући своје сумње да је циљ доношења новог закона о штрајку сузбијање незадовољства у јавним предузећима, која би наредне године требало да се нађу на удару приватизације. Другог разлога нема, јер доношење овог закона није условила ни Европска комисија, истиче Савићева.

Радници двоструко кажњени

Према Михајловићевим речима остао је споран минимум процеса рада које одређује послодавац и по коме „газда“ за посао у погону може да ангажује и организатора штрајка. Радници који су у штрајку, као што је и у актуелном закону написано, неће добијати надокнаде. Међутим, мало је нелогично да код оправданих штрајкова радници два пута бивају кажњени. Наиме, они углавном штрајкују зато што им несавесни послодавци не исплаћују зараде, а сада ће им по новом закону ти исти послодавци додатно одузимати накнаду.

Статус радника у енергетском сектору Србије незнатно бољи од запослених у другим гранама

Последњи у региону по платама

Аутор: Гојко Влаовић

Положај радника у енергетици је нешто бољи у односу на друге делатности у Србији али је далеко од задовољавајућег, заједнички је именитељ изјава саговорника које је контактирао Форум.

Вељко Милошевић, председник Самосталног синдиката радника енергетике и петрохемије Србије наглашава да положај радника у енергетском сектору није исти у свим предузећима и да зависи од делатности и од власничке структуре.

- Није иста ситуација када је реч о статусу запослених у државним и приватним предузећима. Тамо где су приватне газде у енергетском сектору Србије плате су задовољавајуће, међутим, присутно је свакодневно смањење броја запослених. Стога се се са радничког становишта може закључити да је очување радних места у таквим компанијама тешко одрживо, наглашава наш саговорник. Милошевић наводи пример да запослени у српској енергетици примају најмање плате у региону.

- Поуздано знам да радник у енергетском сектору у Србији зарађује мање него рецимо у БиХ. Тако, када посматрамо положај радника запослених у тој делатности никако не можемо да констатујемо да су они у некаквом повлашћеном положају - истиче Милошевић.

Драган Весић, секретар Гранског синдиката Хемије, неметала, енергетике и рударства Независност истиче да без обзира на поједине популистичке изјаве политичара и српска привреда, па и енергетски сектор као највиталнији део привреде се суочава са последицама економске кризе.

- ГСХНЕР Независност“ помно прати глобалне процесе у међународном синдикалном покрету и већ је предузео конкретне иницијативе за фузију са Гранским синдикатима металске индустрије и индустрије текстила, коже и обуће у оквиру синдикалног савеза УГС Независност, наглашава Весић.

Он додаје да је положај запослених у сектору енергетике у Србији бољи у односу на многе друге привредне гране што је случај и у најразвијенијим државама ЕУ. Нафтни сектор је приватизован од стране руских компанија Лукоил и Гаспромнефт, што је довело до значајног смањења броја запослених, док се у Електропривреди Србије у наредним месецима и годинама тек очекују изазови и озбиљне социјалне последице реструктурирања и приватизације.

- Анализирајући негативна искуства из процеса приватизације НИС ад и Лукоила, ХНЕР Независност већ неколико година упозорава на потребу успостављања суштинског социјалног дијалога у електроенергетској државној компанији ЈП ЕПС. Нажалост, озбиљног социјалног

дијалога између пословодства ЕПС и синдиката још увек нема, о чему говори и податак да више стотина запослених у РБ „Колубара“ и другим привредним друштвима ЕПС, води судске процесе тражећи да им се исплати накнада за рад у смени, у складу са чланом 108 Закона о раду. Док ће ЕПС морати да издвоји милионе евра за извршне судске пресуде за накнаду за сменски рад, ХНЕР Независност већ дуже време упозорава представнике пословодства ЕПС, да су лоша решења у колективним уговорима, узрок све већих проблема који ће се негативно одразити на положај запослених али и на пословну ефикасност ЕПС-а. Та упозорења још увек не допиру до врха пословодства ЕПС-а - истиче Весић.

Ивица Цветановић, председник Конфедерације слободних синдиката, у чијем чланству је Синдикат радника Електропривреде Србије, каже за Форум да је енергетски сектор један од најважнијих за функционисање државе.

- Посао који обављају запослени у том сектору је специфичан, подразумева сменски рад а енергетски сектор остварује и одређену зараду. Међутим, то не значи да су радници у тоим сектору повлашћени - истиче Цветановић.

Он наглашава да се то може закључити и на основу зарада у енергетском сектору других држава које су веће него што је то случај у Србији. Цветановић је истакао и то да радници запослени у енергетици имају потписане појединачне колективне уговоре са послодавцима.

- Понекад се неки од тих уговора не поштује. Онда синдикалци ступају на сцену како би издејствовали поштовање колективног уговора. Могу рећи да смо генерално задовољни односом са послодавцима у енергетском сектору. Социјални дијалог постоји и спорови се решавају. Ипак има и недостатака. Наиме, не постоји посебан колективни уговор на нивоу гране а ми у КСС сматрамо да би било изузетно битно да се и он потпише, закључује Цветановић.

Протести по потреби

Да радници у енергетском сектору имају далеко мање разлога за незадовољство од својих колега показује и податак да су штрајкови у том сектору ретки. Ипак, то никако не значи да их и нема. Примера ради, у јануару су запослени у Термоелектрани Никола Тесла одржали штрајк упозорења тражећи повећање надокнаде за рад у сменама. Штрајк упозорења је спроведен једночасовном обуставом железничког саобраћаја и смањењем производње електричне енергије са свих осам блокова у законским оквирима.

Најаве Министарства рада и социјалне политике око измене Закона о раду нестале негде у облаку предизборне трке

Не постоји ни основни предлог измена

Аутор: Љиљана Буквић

Да смо нормална држава као што нисмо, нови закон о раду најављен још средином прошле године одавно би прошао све селекције, од радне верзије претресене на јавној расправи око које би се усагласили сви социјални партнери до готовог текста спремног за усвајање у Влади и Скупштини. Овако, текста нема, није га ни било, а нацрт се не назире. Најаве Министарства рада и социјалне политике, што је требало да буде главно на овом, за раднике Србије капиталном пројекту, нестале су негде у облаку предизборне трке и сада ћемо сви заједно да чекамо нову власт. И док ће неки други закони нову владу сачекати у фиоци, по свему судећи нови закон или бар измене и допуне старог закона о раду писаће неки други људи.

- Застало је, каже председница Асоцијације слободних и независних синдиката Србије Ранка Савић за Форум на питање шта се дешава са законом о раду. Застало је, напомиње она, као и све остало што застаје у Србији када правог разговора на ту тему нема. А да разговора између социјалних партнера нема у довољној мери одавно и није вест.

- Социјални дијалог је на нули и ми се као трудимо да нешто доведемо бар до јединице. Цело лето се није говорило о закону о раду и наводно сада би у септембру требало да се састане радна група и да разговара о томе, истиче Савићева.

Тему закона о раду опет је покренуо нико други него ММФ. У последњој посети Београду пре неколико дана представници ове међународне институције су осим са људима из власти око потписивања новог кредитног аранжмана, из предострожности, разговарали и са синдикатима. Представник ММФ-а Алберт Јегер није пропустио да понуди препоруке држави Србији и самим тим обавести синдикате да страни инвеститори у Србији имају доста проблема и да не би било лоше када би се у нови закон убациле одредбе које би решиле проблем отпремнина.

- Јегер нас је информисао да је разговарао са Љајићем (министар рада) о једном делу који се односи на закон о раду, а тиче се отпремнина. Рекао нам је да страни инвеститори неће да долазе и да имају проблема с отпремнинама и да не би требало да се оне исплаћују за цео радни стаж, већ само за оне године које је радник провео у тој фирми, напомиње Савићева. Синдикати су, према њеним речима, бурно реаговали на овакав захтев, а Јегер је након тога рекао да су то ипак само „њихове препоруке“.

- Била је помало затегнута ситуација. Ми смо рекли да измене и допуне закона нису брига ММФ-а, већ државе, синдиката и грађана Србије - напомиње Савићева.

О неким другим моментима овог закона није било разговора, а Савићева каже да ће тешко и да га буде јер су Косово и ЕУ и друге „високе“ теме увек те које више окупирају пажњу власти.

Последњих месеци овај разговор са ММФ-ом једино је конкретно помињање закона о раду, иако је завршетак нацрта био најављен још за прва три месеца ове године. „Померили смо доношење нацрта за почетак следеће године јер не желимо да радимо без синдиката и послодаваца. Желимо да нађемо најпре заједнички језик са њима, да не дозволимо да се деси да неке круцијалне ствари остану непромењене“, речено је Форуму у Министарству рада још крајем 2010. Заједнички језик очигледно још нису почели да проналазе јер од текста закона нема ништа, чак ни основног текста.

- Не постоји ни основни текст, све се своди на спорадичне разговоре, нема ни радне верзије и видећемо да ли ће се десити нешто у септембру. Мислим да од тога сада неће бити ништа и да ће и Влада као и Министарство избегавати доношење таквог закона, каже Ранка Савић, убеђена да ће закон дочекати нову владу. У исто то је убеђен и председник Конфедерације слободних синдиката Ивица Цветановић.

- Нови закон биће донет када стигне нова влада. Засад не знамо ни да ли се ради на њему. Ово што је ММФ предложио а што се тиче отпремнина никако не одговара радницима и ми ћемо у сваком случају бити против таквих одлука, не само када је у питању овај закон већ и неки други, напомиње Цветановић. Он каже да је већ знао да ће проблема са захтевима страних инвеститора бити. „У Белој књизи сам видео колико се иде на смањење права запослених и то не можемо да прихватимо, наглашава Цветановић. Он подсећа да је у последње три године више од 400.000 радника остало без посла и да ће до краја године та цифра бити још већа.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић рекао је да свако ко би у „овом тренутку покушао да мења Закон о раду имао проблеме“. Орбовић каже да је синдикат против тога да се Закон о раду мења, „поготово на тај начин да они предлажу измену овог или оног члана, али кад будемо добили званичан предлог, званично ћемо и одговорити“.

- Нити је било разговора на ту тему, нити се радна група састајала и није било ниједног предлога осимоног који је ММФ имао недавно. О свему томе мораћемо да разговарамо на седници СЕС-а, каже Орбовић за Форум.

Седница СЕС-а 19. септембра

Седница Социјално-економског савета на коме би се, између осталог, разговарало и о Закону о штрајку, требало би да буде одржана 19. септембра, каже Љубисав Орбовић за Форум. Председник Самосталног синдиката, председник УГС Независност Бранислав Чанак и министар рада Расим Љајић састали су се пре два дана на колегијуму СЕС-а и договорили се о оквирним темама тог разговора. „Разговараћемо о закону о штрајку, потписивању колективних уговора у грани хемије и неметала, али и о томе шта се дешава са Споразумом социјалних партнера који треба да пратимо сваког месеца“, истиче Орбовић.

Иако је школска година почела без штрајка, синдикати просветних радника и даље незадовољни материјалним положајем

Октобарска повишица до три одсто

Аутор: Весна Андрић

То што је школска година почела без штрајка, па чак и без претњи да би могло да дође до обуставе наставе у школама, није знак да је стање у образовању боље, тврде синдикати просветних радника. Међутим, да је до неких промена на релацији влада - синдикати ипак дошло, можда најбоље сведочи прилична суздржаност лидера репрезентативних синдиката, коју су показали током прошлонедељног потписивања измена и допуна посебног колективног уговора за запослене у основним, средњим школама и домовима ученика. Нико од њих није пропустио прилику да укаже на то како измене „нису идеалне“, али и да „изрази задовољство“ што је социјални дијалог коначно успостављен.

Министар просвете и науке Жарко Обрадовић каже да измене и допуне посебног колективног уговора решавају неколико проблематичних питања као што су дефинисање критеријума за утврђивање листе технолошких вишкова, затим питање исплате отпремнина и преконормног рада, који ће се убудуће плаћати. Он подсећа да је потписивањем овог документа испуњена обавеза Владе дефинисана споразумом који је закључен са синдикатима након пролећног штрајка. Обрадовић указује „на јој један важан детаљ“, а то је да синдикати и влада „настављају социјални дијалог о свим питањима“.

- Синдикат образовања Србије је релативно задовољан потписивањем измена и допуна посебног колективног уговора јер је било још много ствари око којих смо више од два месеца преговарали, али нисмо успели да се договоримо. Наш колективни уговор истиче у јануару тако да имамо времена да неке ствари поправимо. Добро је да су се сви синдикати сложили око текста уговора у коме смо прецизирали нека питања, али наш социјални дијалог се не завршава на овоме - каже Бранислав Павловић, председник Синдиката образовања Србије.

Слободан Брајковић, председник Синдиката радника у просвети Србије, оцењује да изменама и допунама посебног колективног уговора направљен извештан помак, али да тај уговор није идеалан.

- Одрадили смо онолико колико дозвољава буџет. Имали смо предлог да се повећају надокнаде људима који су на боловању, као и да се јубиларне награде исплаћују на пет, 10, 15, 20 и 25 година, али нисмо успели да се договоримо - каже Брајковић. Након ребаланса републичког буџета у септембру требало би да буду обезбеђена средства за исплату јубиларних награда за 2009. и 2010. годину, а овогодишњим буџетом предвиђена су средства за јубиларне награде за 2011. Павловић подсећа да јубиларне награде за прошлу и претпрошлу годину чека више од 10.000 просветара.

Пре летњег распуста усвојене су измене и допуне Закона о основама система образовања и васпитања, што је такође предвиђено споразумом, а засад је остало нерешено питање исплате отпремнина запосленима у Војводини који су отишли прошле године у пензију.

- Остају нам разговори о корекцији коефицијената за обрачун плата запослених у просвети. Надам се да ће нови коефицијенти почети да важе од 1. јануара идуће године. Та корекција је неопходна јер је повећана минимална цена рада, а ми смо коефицијенте правили када је основица била мања од 90 динара. Сада смо дошли у бесмислену ситуацију да је однос највише и најниже плате у просвети два према један - указује Томислав Живановић, председник ГСПРС „Независност“.

Синдикати не полажу велике наде у предстојећу октобарску повишицу зарада. Драган Матијевић, председник Уније синдиката просветних радника Србије, указује да је та повишица „везана за раст бруто националног дохотка, који у другом полугодишту не стоји сјајно, па ни повишица вероватно неће бити већа од три одсто“.

Листе технолошких вишкова

Већ наредних дана требало би да буде утврђена листа технолошких вишкова на нивоу целе Србије. Иако из Министарства просвете обећавају да нико неће изаћи из система образовања док се не обезбеде отпремнине, Драган Матијевић истиче да је „систем толико натегнут да је питање колико ће још моћи да издржи, а да не пукне“.

http://www.danas.rs/dodaci/forum/uzice_povecali_prihode_i_zaposlenost.723.html?news_id=222614

Ужице: Повећали приходе и запосленост

Аутор: Ненад Ковачевић

У три доминантна предузећа („Путеви“ Ужице, „Путеви“ Пожега, који имају истог власника, и „Путеви“ Ивањица), запослено је више од 2.000 радника, а број се повећава за 30 до 40 одсто у јеку грађевинске сезоне. Плате су, кажу радници, редовне, али могле би да буду веће због тешких услова рада и прековременог ангажовања. У ужичким „Путевима“ стално је запослено око 1.300, пожешким „Путевима“ око 280, а у „Путевима“ Ивањица око 210 радника.

- Протеклих неколико година највећи проценат вредности изведених радова у ужичком региону остварен је у путној привреди и достиже 70 до 80 одсто. Предузеће „Путеви“ из Ужица једно је од најпознатијих у нашој земљи и једино у региону које може да учествује и на великим међународним тендерима јер има кадрове, механизацију, а може да обезбеди банкарске гаранције и све што је неопходно“, каже у разговору за Форум Мирјана Крцић, стручна сарадница Регионалне привредне коморе Ужице.

- И поред највећих проблема, попут слабе наплате за изведене радове, у путној привреди ужичког региона приметна је тенденција раста и прихода и броја запослених. У три наведена предузећа у 2010. пословни приходи су, повећани за 25 одсто, а број запослених већи је за око десет процената, додаје наша саговорница и истиче да је РПК Ужице, у сарадњи са РПК

Ваљево, у неколико наврата промовисала законске акте о безбедности и заштити на раду како би се избегле повреде на градилиштима.

Не тако давно, радници из Ужица и околних градова, били су срећни када би, посредством ужичких „Путева“, успели да оду на рад у Русију, бар на неколико месеци како би попунили кућни буџет. Данас изгледа то није тако. Истакавши да је предузеће „Путеви“ Ужице у овој години успело да обезбеди чак 90 одсто више послова него претходне године, директор Милан Бојовић наводи да су радници и механизација те фирме ангажовани на многим градилиштима у земљи и иностранству, али да је један од највећих проблема недостатак радника. То предузеће завршило је деоницу од 30 километара на Коридору 10, а због проблема у Нибенс групи, преузели су и трасу тог предузећа.

- И поред тога што смо успоставили сарадњу са неколико општина у Србији о томе да нам помогну да пронађемо довољан број тесара, армирача и других грађевинских радника, тај проблем још није решен. Примера ради, за рад у Русији потребно нам је 600 радника, а нашли смо само 50, без обзира на то што имају бесплатан смештај, три obroка, плаћену повратну карту за одмор након шест месеци и месечну зараду од 1.000 до 1.500 долара, објашњава Бојовић, а на питање због чега се радници не пријављују за те послове, узвраћа:

- То морате да питате Националну службу за запошљавање.

Јово Станојевић, председник Синдиката путара Србије у „Путевима“ Пожега каже да је стање у путној привреди тешко јер су плате мале, а ради се прековремено.

- Просечне радничке плате у пожешким „Путевима“ су 25.000 до 30.000 динара. Услови рада су тешки, радимо десет до дванаест часова дневно кад асфалтирамо путеве, суботом, а некада и недељом. Плате јесу редовне, али су ипак мале за такве услове рада и ту врсту послова. Иако имамо велики број прековремених радних часова, пословодство нам плаћа само 40 часова месечно, наводи Станојевић и додаје да у том предузећу није потписан колективни уговор, те да је тај синдикат неколико пута безуспешно покушавао да о томе преговара с пословодством.

- Радници у ужичким „Путевима“ имају много већа права. Примера ради, обезбеђени су им доручак и ручак на градилишту, а нама се плаћа само један оброк. Имају и теренски додатак и веће плате. Они су у много бољој позицији од нас, иако је већински власник оба предузећа исти, закључује Станојевић.

С друге стране, о условима рада, зарадама, поштовању радних и синдикалних права, Форум није могао да се обавести код синдикалних представника у ужичким „Путевима“. Председници оба синдиката (Самостални синдикат путара Србије и Независни синдикат) у том предузећу били су на годишњем одмору, а њихови сарадници тврде да нису овлашћени да комуницирају с медијима.

Врање: Неизвесност је њихов посао

Аутор: Војкан Ристић

Предузеће за путеве из Врања до приватизације било је једно од оних у сиромашној привреди седам општина Пчињског округа чији радници су били задужени за „одржавање нормалности у просеку зарада“. Било је престижно запослити се у овом колективу. Садашњост је људе овде оставила у најружнијој прошлости.

- Након хапшења нашег директора који је на дужност ступио након приватизације остали смо потпуно сами и без правих информација какве су нам перспективе. Нама полиција овде директорује, забрањујући нам да протестујемо, јединствен је глас готово свих запослених у овом предузећу.

- Велики је проблем што су врањски путари остали без информација о свом статусу. Сада поново нешто раде на Коридору 10, али питање је за које и колике паре. То што им је ушлаћено испада да је надница за све „рупе“ које је неко у међувремену ископао како би наше предузеће било доведено у овакву ситуацију, тврде представници Самосталног синдиката, који „из страха од прислушкивања и полиције“ не смеју да говоре јавно.

Објекат зграде Предузећа за путеве који се налази у самом центру града сада је под будним оком надлежних државних органа, јер како признају само радници постоји „страх да они могу да механизацијом коју поседују блокирају град“.

- Немојте очекивати да ови људи сами могу да реше проблем који је неко други направио. Они желе да раде, али рад мора да се плати. Замазати очи је најлакше, али то ови људи не заслужују, наводи за Форум Снежана Величковић из АСНС-а.

Након обуставе штрајка и исплате дела зарада радници врањског Предузећа за путеве из „Нибенс групе“ поново су се вратили пословима на Коридору 10 пре свега код села Давидовац и у делу општине Прешево према македонској граници.

- Неизвесност је наш посао. Овде се радови одвијају уз обећање да ћемо добити новац који нам се дугује на име зарада, али и редовно исплату. У то овде мало ко верује, али боље је да радите него да вас уопште нема на послу, јер и даље постоји мишљење да смо ми од хапшења људи из врха приватизационог конзорцијума предузеће са малим шансама да преживи - каже један од радника предузећа „Нибенс групе“ из Врања.

Интересантно је да у Врању како у самом предузећу, али и у градској управи „имају мало“ или готово „ни мало информација“ шта се ваља иза обећања даљег ангажовања радника на Коридору 10. О томе за Форум нисмо успели да добијемо информације ни од градоначелника Врања, али ни од било кога руководиоца Пчињском управном округу који у неку руку представља „продужену руку“ Владе Србије за седам општина на овом подручју.

Водовод брине о путевима

О стању на градским и локалним путним правцима брину екипе ЈП „Водовод“. Овде су зараде редовне и за јужњачке прилике изнад просека од 30.000 динара.

- На одржавању градских улица, али и сеоских некатегорисаних путева и дела регионалне мреже у дужини од око три стотине километара у ЈП „Водовод“ ради педесет радника. Од оних са основним образовањем до оних са високом стручном спремом, каже за Форум Божидар Ђорђевић, извршни директор у овом предузећу.

http://www.danas.rs/dodaci/forum/kragujevac_u_nedacama_bez_svoje_krivice.723.html?news_id=222612

Крагујевац: У недаћама без своје кривице

Аутор: Зоран Радовановић

Иако финансијски и пословно најстабилнија и најздравија фирма у саставу НИБЕНС групе, Предузеће за путеве Крагујевац (ПЗП Крагујевац) увелико дели невеселу судбину осталих компаније групације, чији је власник Мило Ђурашковић већ дуже у затвору, због привредних малверзација. У ПЗП Крагујевац које је приватизовано 2.005., кад је ту фирму на аукцији купило Предузеће за путеве Ниш, запошљава око 400 радника, и не дугује никоме ништа, па ни банкама.

Отуда већина радника те фирме и даље радо, махом на путевима у Шумадији и Поморављу, и примају за наше прилике солидне плате. ПЗП Крагујевац има и добру структуру запослених, пошто већину у колективу чине радници директно ангажовани на градњи путева.

Но, и ово ПЗП не ради пуним капацитетима, а због укупне ситуације у НИБЕНС групи та шумадијска фирма улази у све озбиљније проблеме. Председник Синдиката у ПЗП Крагујевац Драган Златковић каже да је и рачун те фирме блокиран, због тога стога што је тзв. солидарни дужник, што значи да је била гарант при додели кредита осталим компанијама у саставу НИБЕНС групе,

- Рачун нам је блокиран иако ми не дугујемо банкама, али смо били јемци другим фирмама у оквиру наше групације. Проблем са блокираним рачуном досада смо превазилазили тако што смо ангажовали поједине мање фирме које су, наводно, биле носиоци, а ми подизвођачи радова на пословима нашег предузећа. На тај начин радили смо и радимо регионалне локалне путеве у Шумадији И Поморављу, као и интерне саобраћајнице у компанији Фијат аутомобили Србија. Невоља је, међутим, што те мање фирме које ангажујемо као носиоце радова немају одговарајуће референце за веће и озбиљније послове, услед чега имамо све веће тешкоће при градњи путева. Такав случај тренутно имамо на реконструкцији магистралног правца Крагујевац - Јагодина, где је дошло до застоја, истиче Златић, који сматра да банке морају да репрограмирају дугове НИБЕНС групе на рок од десет година, док држава фирмама из те групације треба да обезбеди послове на градњи инфраструктуре

Председник Савеза самосталних синдиката Крагујевца Југослав Ристић сматра да решење за Предузеће за путеве Крагујевац треба тражити у подржављењу како те, тако и осталих фирми из састава групе. Држава, према његовим речима, треба да преузме капитал свих фирми

НИБЕНС групе, као што је то чинила у многим другим случајевима, у којима власник није испуњавао уговорне обавезе, или је пословним малверзацијама уништавао купљено предузеће.

- Постоје сви услови за подржављење крагујевачког и свих осталих предузећа за путеве из састава НИБЕНС групе. Код три фирме из те групације још увек, с једне стране стране, нису истекли купопродајни уговори, док је, с друге, пословање те групације класичан пример организованог криминала у привреди, те држава и по том основу може да преузме фирме из те групе. Након преузимања предузећа, држава у њима треба да постави нова руководства и обезбеди им послове . Не би смело да се дозволи да се на градњи путне инфраструктуре у Србији ангажују иностране компаније, које би потом запослиле наше раднике и дале им „плате“ од по 17.000 динара месечно. То би било погубно и за домаћу путну привреду и за запослене. Такав модел „развоја“ Србије јесте омиљен код актуелне власти, али им не смео више дозволити да уништавају домаћу привреду, а армију радника и њихових породица остављају без елементарних услова за живот, наглашава Ристић.

http://www.danas.rs/dodaci/forum/nova_kriza_uvecava_armiju_nezaposlenih.723.html?news_id=222596

Љубодраг Савић, професор Економског факултета у Београду

Нова криза увећава армију незапослених

Аутор: М. Н. С.

Иако високе стопе раста које се бележе у последњих неколико квартала технички дају подлогу за изјаве највиших званичника како смо превладали најтежи део глобалне рецесије, суштински се налазимо у много гореј ситуацији него што смо је имали средином 2009. када је у свету и Србији био врх кризе, каже у разговору за Форум професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић.

То може да илуструје више показатеља, а један од важних је и број изгубљених радних места. Подаци нису коначни и разликују се у зависности од тога ко их саопштава, али сва је прилика да је због кризе, од трећег квартала 2008. до данас, без посла остало најмање 200.000 људи, мада Унија послодаваца Србије помиње и цифру од чак 400.000, у коју је урачуната и сива зона и микропредузећа.

- Један од кључних узрока таквог стања је и модел приватизације, па и његови креатори данас признају да се очекивало много више. Процент поништених приватизација је двоструко виши од просека најуспешнијих земаља у транзицији. Опет су цифре различите, крећу се између 25 и 35 одсто, дакле раскинут је сваки четврти или сваки трећи уговор о продаји предузећа, каже Савић. Он подсећа да је пре две деценије у реалном сектору радио 1,1 милион радника. Пре десет година, било их је 650.000 у индустрији, а сада не више од 320.000 људи, што српску индустрију сврстава у највећу жртве транзиције.

Савић додаје да се целокупан садашњи развој своди на трансферзалу Београд - Нови Сад, једина два центра која иоле функционишу и потврђује да је прљав капитал који је ушао кроз приватизацију један од значајнијих узрока пропасти домаће индустрије. У сваком случају,

ресурс великог потенцијала је потрошен, додатни ударац дала је глобална криза, а сада и нова куца на врата.

- Не мислим да ће она бити другачија по последицама од претходне, иако су узроци другачији. Прва криза је почела урушавањем америчког хипотекарног тржишта, што се прелило најпре на финансијски, а затим на реални сектор. Сада је основни проблем што су велике државе потрошиле огроман новац садашњих и будућих пореских обвезника, оне су емитовале акције и државне хартије са идејом да помогну опоравак привреде, али нажалост, ефекат је био миноран. Тај маневарски простор више не постоји, оне више не могу да продубљују свој буџетски дефицит, и због тога мислим да ће нова криза бити далеко разорнија. Уз то, опадање куповне моћи становништва изазваће пад тражње, истиче наш саговорник.

Добар пример, који је „преписао“ и бивши министар економије Млађан Динкић, јесте Немачка. Она је дала субвенције од три до 5.000 евра по аутомобилу, у тој грани, почела је да расте производња, али се сада поставља питање коме продати када тражња у свету, изузев Индије и Кине, опада. Србија је у још тежој ситуацији, и наши покушаји да пронађемо нови новац за покривање буџетског дефицита, за иоле нормално функционисање државе, постају све драматичнији. Притом, имамо парадоксалну ситуацију да је држава главни замајац свих активности. Она узима највећи део кредитног потенцијала банака, подижући при том камате на финансијском тржишту како би краткорочно решила неке проблеме. Тако сужава могућност привреде да дође до повољних позајмица, а без активности у том сектору, не повећава се буџетски прилив.

За годину-две доћи ћемо у ситуацију да неће имати ко да пуни државну касу. На ново запошљавање не би требало рачунати јер, иако је влада омогућила подстицаје за нова радна места, то је само добар маркетиншки трик, од кога је корист имало можда две до три хиљаде људи, који су на тај начин дошли до радног места, али не би требало заборавити да је без посла у исто време остало готово 300.000 радника. У налету нове кризе, саговорник Форума очекује нова отпуштања.

- Бојим се да ће нова криза најпре погодити мала предузећа којима држава није помогла да се позиционирају на тржишту и где је запошљавање могло да буде најдинамичније. Угасиће се мала производња, мале трговине, а потом ће због осиромашеног становништва и ниске тражње бити погођени и већи системи у приватном сектору. Уз то, очекују се отпуштања и у јавним службама. Већ је најављено да у образовању сада постоји вишак од 40.000 људи, а број ђака се и даље смањује. Уз то, ако се прихвати нови аранжман са ММФ-ом, држава ће морати да се позабави бесмислено великим бројем разних агенција и тела где се не зна ни колико је људи упушено, нити шта раде, а број незапослених биће увећан и ако уђемо у озбиљнији процес реструктурирања јавних предузећа, закључује Савић.

Генерални штрајк против строге штедње у Италији почиње 6. септембра

На послу до последњег даха

Аутор: Милош Митровић

Највећи италијански синдикат ЦГИЛ (Генерална конфедерација рада Италије) за 6. септембар најавио је генерални штрајк због владиног плана штедње од 45,5 милијарди евра који би, у складу са захтевима ЕУ и Европске централне банке, до 2013. требало да избалансира национални буџет и спречи опасност од банкрота државе. Програм штедње парламент мора да усвоји у року од два месеца да би ступио на снагу. Дебата у Сенату почела је 22. августа.

Најновије мере представљају додатак на претходни план владе усвојен средином јула који предвиђа уштеде од 48 милијарди евра.

Осмочасовна обустава рада уз пратеће демонстрације широм Италије, како кажу синдикалци, организује се због лошег и неправедног „декрета“ о штедњи за који, више него било кога другог, окривљују премијера Силвија Берлусконија.

Левичарском ЦГИЛ-у у плану о ригорозној штедњи понајвише смета то што ће њим бити погођено становништво у најгорем социјалном положају: предвиђени су смањење јавне потрошње и реформе тржишта рада и пензијског система који ће омогућити лакше отпуштање радника и подизање старосне границе за пензију. Истовремено, нема ни говора о увођењу пореза на богатство нити строгости према утајивачима пореза међу којима су главни, опет, најбогатији.

Не само синдикалци и аналитичари, већ и неки политичари упиру прстом управо на избегавање пореза као један од кључних проблема. Последње процене казују да је буџет због утаја оштећен за 120 милијарди евра.

Италијански јавни дуг од 1,9 билиона евра (120 одсто БДП-а) највећи је у еврозони после грчког. Страх да ће Италија и Шпанија, које су трећа, односно четврта по величини економија међу државама чија је валута евро, постати нове жртве дужничке кризе еврозоне недавно је ускомешао глобална финансијска тржишта.

Лист Коријере дела сера проценио је да ће Италија у наредне три године, захваљујући резевима у јавној потрошњи и повећању пореза уштедети 195 милијарди евра. Левичарски кругови, који сматрају да ће мере Владе „уништити историјске циљеве радничке класе“, такву анализу сматрају конзервативном јер не узима у обзир крајњи исход - стварање „неподношљивих услова за живот широких слојева становништва“. Неки економисти, с друге стране, сматрају да је потребна још већа штедња и предвиђају да ће кредитне агенције у септембру снизити рејтинг Италије.

Штедња подразумева да ће у владиној администрацији бити отпуштено 54.000 запослених, а у локалним самоуправама 87.000. Запослени у јавном сектору ће у многим случајевима остати

без новогодишњих додатака и осталих бонуса, а лако ће моћи да буду премештани на радна места у другим градовима, упозоравају синдикалци. Низом законских промена радници ће изгубити сигурност коју су до сада уживали, а држава ће подстицати рад на одређено време. Такође, штедња обухвата и приватизацију јавног сектора. Повећање пореза - од оних на игрице до оптерећења на цигарете и гориво - највише ће погодити раднике. Ипак, мере штедње погодиће и боље стојеће грађане: Берлусконијев „порез солидарности“ уводи се за све који зарађују више од 90.000 евра годишње.

Председница ЦГИЛ Сузана Камузо је у неколико наврата пре но што ће овај водећи синдикат донети одлуку о штрајку упозоравала Берлусконија да терет штедње не ставља на најмање плаћене и на средње класе Италијана. Пошто је влада одбацила предлоге ЦГИЛ, Сузана Камузо је изјавила да је штрајк једина опција.

Алтернативни план Камузове био је да влада, уместо да порезима оптерети средњу класу, уведе пропорционални намет. ЦГИЛ се, такође, залаже за увођење пореза на богатство и за поседнике некретнина, при чему би доња граница за оба била у вредности 800.000 евра.

Друга два најјача синдиката, Италијанска конфедерација радничких синдиката (ЦИСЛ) и Синдикат италијанских радника (УИЛ) нису подржали штрајк сматрајући да је такво решење неодговорно. Камузова сматра да су начинили грешку одбијајући штрајк, те да је неодговорна влада, а не одлука о штрајку.

- Права и сигурност људи доведени су у опасност. Не смемо дозволити да садашња генерација младих радника дође у ситуацију да буде приморана да ради до краја живота - изјавила је Сузана Камузо.

Извели милион људи на улице

Синдикат левице ЦГИЛ врло је моћан у грани прераде метала и процењује се да броји око пет милиона чланова. Када је ЦГИЛ организовао штрајк јавног сектора почетком маја ове године, из сличних разлога, били су обухваћени градски саобраћај широм Италије, метро, железница, авио-саобраћај, школе... Крајем јуна ЦГИЛ је на улице извео милион људи.

http://www.danas.rs/dodaci/forum/papiri_ne_donose_boljitak.723.html?news_id=222607

Упркос постизању споразума и потписивању посебног колективног уговора са МУП-ом, запослени и даље незадовољни

Папири не доносе бољитак

Аутор: Катарина Живановић

Иако је штрајк полиције почетком године окончан постизањем споразума између представника синдикалних организација и Министарства унутрашњих послова, саговорници Данаса из репрезентативних синдиката кажу да се материјални положај запослених у МУП-у још није побољшао. Председник Независног синдиката полиције Велимир Барбулов каже за

наш лист да је положај полицајаца „катастрофалан“, а да делови споразума тек треба да почну да се примењују почетком наредне године када ће се, можда, осетити одређени помак.

- Почетком фебруара око 13.000 полицијских службеника ступило је у генерални штрајк, који је трајао 13 дана, уз обављање минимума процеса рада. Штрајк је прекинут јер смо постигли споразум с министром полиције Ивицом Дачићем, али се ситуација још није променила, иако се одређене одредбе тог споразума поштују - наглашава Барбулов.

Подсетимо, синдикати полиције тражили су повећање плата за 40 одсто, набавку нове опреме и униформи, измене одређених чланова Закона о полицији, као и потписивање посебног колективног уговора. Незадовољни односом државе према њима, ступили су у тринаестодневни штрајк који је организован уз поштовање законских одредаба, односно, уз обезбеђење минимума процеса рада. Полицајци су интервенисали само на основу пријава грађана, а они који су били задужени за издавање личних докумената и регистарских таблица, посао су обављали у хитним случајевима.

- Повећање плата од 40 одсто нисмо добили. Свесни смо да држава нема пара, али исто тако тврдимо да је њен однос према полицији неодговоран. Из републичког буџета за МУП је 2002. издвајано 9,7 одсто средстава, док су та средства последњих година готово преполовљена. Током ове и прошле године држава за полицију издваја свега 5,4 одсто и већина тог новца иде на плате службеницима. Због тога смо ускраћени за набавку опреме и униформи за полицију. Многа министарства, мања од МУП, примају већа средства из републичког буџета што је неправда, коју што пре треба исправити - истиче Барбулов.

Он додаје да је посебним колективним уговором, који је потписан 28. фебруара, предвиђено да основни део плате запосленима у МУП износи 75 одсто просечне зараде у Србији што ће, према речима нашег саговорника, довести до одређеног помака у повећању плата. Такође, потписаним споразумом предвиђена је исплата јубиларних награда, као и прековременог рада - дежурстава, ноћног рада и рада током викенда.

Председник Полицијског синдиката Србије Вељко Мијаиловић каже за Данас да постоје одређени помаци у положају полиције у односу на протеклих неколико година, али да су кључни проблеми и даље евидентни. Посебан колективни уговор за полицију се према речима нашег саговорника, селективно примењује.

- Примена колективног уговора је различита од једне полицијске управе до друге. Негде се полицајцима не исплаћују путни трошкови, негде се не евидентира прековремени рад, па сходно томе запослени не могу да добију слободне дане који им на основу тога следују. У неким управама се шире дезинформације, а негде старешине и не знају шта колективни уговор садржи, а камоли како да га примењују, наводи Мијаиловић. На ове проблеме указано је министру полиције Ивици Дачићу, па је састављена комисија која ће на терену испитивати примену уговора.

- Сада очекујемо ребаланс буџета, након чега ће почети исплата јубиларних награда и прековременог рада, чиме ће се статус запослених у полицији побољшати. Стање ће бити још боље почетком наредне године јер ће основица плате, према одредбама колективног уговора, бити повећана и износиће 75 одсто просечне зараде - наглашава Мијаиловић.

Како исплатити стара „дуговања“

- Тражили смо да се исплате заостале јубиларне награде, ноћна дежурства и остали прековремени рад за који смо ускраћени у протекле три године. У договору с министром биће образована посебна комисија која ће разматрати појединачне захтеве и у складу са тим ретроактивно исплаћивати новац, закључује Мијаиловић.

<http://www.dnevnik.rs/node/42471>

Десет година које ће појести криза

Из света све чешће стижу упозорења да актуелна економска криза неће трајати кратко, већ да би се могла одужити можда и на целу деценију. Мађарски премијер Виктор Орбан изјавио је да ће финансијска и привредна криза на подручју еврозоне потрајати још десетак година.

– Криза евра, а тиме и реалне привреде у ЕУ, неће проћи за неколико месеци или за годину дана – категоричан је Орбан.

С обзиром на то да је актуелна криза заправо криза нараслог јавног дуга у бројним државама, најбољи одговор на питање како се наша Влада брани од ње и од опасности њеног дугог трајања, пружили су подаци које је јуче саопштило Министарство финансија – јавна потрошња је у првој половини ове године порасла готово десет процената. То показује да – иако наши званичници и у разговорима с Међународним монетарним фондом и у јавности, стално говоре о нужности штедње и смањивања јавне потрошње – у држави апсолутно не постоји намера да се на томе заиста нешто и поради.

Подаци ММФ-а говоре да светска економија тренутно није у рецесији, напротив. Прогнозе ММФ-а за ову годину кажу да ће светска економија порасти 4,2 посто, а следеће 4,3 посто. Ако би неко због овога могао помислити да је изјава мађарског премијера можда и сувише драматизована, објашњење је стигло с много компетентнијег места, од немачког министра финансија Волганга Шојблеа. Он је јуче објаснио да би, због великих мера штедње у појединим земљама, „светска привреда могла има још седам тешких година,,.

– Проћи ће неколико година док се не консолидују буџети појединих држава. Одлучујући значај за постизање зацртаног циља имаће хитно провођење структуралних реформи и брза консолидација буџета у Италији, Шпанији, Португалу и Грчкој – навео је Шојбле. Он, дакле, не говори о дугогодишњој рецесији већ о тешким годинама: многе земље, пре свих поменутих, презадужиле су се и проћи ће много времена док се њихови буџети, чак и у случају најефикаснијег могућег одговора, не врате у нормалу. С обзиром на отвореност европске привреде, то ће се рефлектовати и на друге земље па и на Србију. Има, наравно, и оптимистичнијих ставова, па директор Европског фонда за финансијску стабилност Клаус Реглинг наводи да би финансијска криза у еврозони могла бити превладана за две до три године.

Србија се ММФ-у и самој себи, кроз законске одредбе о фискалној одговорности, обавезала на то да ће током наредних пет година дефицит буџета постепено смањивати да би након тога

минус у јавној каси био отприлике на нули. Приликом припрема за актуелне разговоре с ММФ-ом, домаћи званичници су истицали да је управо то најважније у овом тренутку – да задржимо јавну потрошњу у договореним оквирима и покажемо да смо, док Европом тутње буџетске кризе, у стању да радимо у складу с правилима буџетске одговорности и по договору с ММФ-ом. То би нам, рекли су, у наредним годинама код инвеститора и кредитора дало кредибилитет озбиљне земље.

Ипак, изгледа да смо се саплели већ на првом кораку. Јавна потрошња константно расте, а дефицит буџета, који је на крају године требало да износи 120 милијарди динара, за само шест месеци се попео на 87 милијарди. Какав год би исход актуелних разговора с ММФ-ом, то показује да се за разрешење домаће кризе и европске „тешке године” нисмо озбиљно припремили.

В. Чворков

<http://www.dnevnik.rs/node/42477>

Зрењанинска пивара други пут на добошу

Стечајни управник Зрењанинске индустрије пива ЗИП Драган Божић заказао је за 1. септембар другу продају имовине те фабрике, по почетној цени од 172,2 милиона динара.

На основу решење Привредног суда у Зрењанину, а уз сагласност Одбора поверилаца, купцима је понуђена пивара у фабричком кругу у Улици Петра Бојовића у Зрењанину, саграђена далеке 1745. године, као индустријски првенац у тадашњем Бечкереку. Као и 16. јуна, приликом неуспелог покушаја продаје фабрике „на добош,, потенцијалним купцима се нуде и опрема и шпиритана у Зрењанину, као и два стоваришта с продавницама, у Кикинди и Петровцу на Млави.

У огласу за продају је назначено да то није минимална, односно обавезујућа, цена и да је могућ договор понуђача и Одбора поверилаца, што значи да би цена могла бити и нижа да би се колико-толико намирила потраживања поверилаца.

Пиво се у Зрењанину не точи већ пет година, иако је због њега, пре 26 година, покренута градска манифестација „Дани пива”.

Пре стечаја, а затим и продаје „на добош,, пивара је постала власништво суботичког предузетника Момчила Рајића, против кога је у току истрага.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=08&dd=30&nav_id=538359

Нибенсу нови рачуни, без дугова

Извор: Танјуг

Београд -- Путарске фирме Нибенс групе "Ниш", "Врање" и "Крагујевац" поднеле су Привредном суду у Београду програм за реорганизацију тих предузећа.

Већина банака и остали финансијски повериоци Нибенса су се сагласили са програмом, који треба још да одобри Привредни суд, рекла је председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић.

План предвиђа, према њеним речима, **отварање нових рачуна путарима како би наставили пословање без дугова** и како би могли да се измире дугови банкама на старим рачунима предузећа Нибенса.

Ђуршковић и седам руководилаца у путарским предузећима из Нибенс групе, ухапшени су пре три месеца под сумњом да су од 2007. до 2010. извлачили новац из крушевачке фабрике мазива ФАМ преко других фирми које су у Ђурашковићевом власништву. Штета нанета ФАМ - у процењена је на више од 32 милиона евра.

"Пошто рачуне неће да одблокирају ово би било најбоље решење, а тако би се избегао и стечај", рекла је Вукановићева.

Предузеће Нибенса "Бачкапут" још није добило ни једну заосталу зараду, казала је она наводећи да су радници предузећа за путеве "Београд", "Ниш" и "Крагујевац" добила по једну заосталу месечну зараду, а путари "Врања" једну и по плату.

"Ухапшени власник Нибенс групе Мило Ђурашковић је склопио незаконит уговор са фирмом 'Боровицом транспорт' на основу којег су унапред заложена средства 'Бачкапута', које то предузеће потражује од војвођанског Фонда за капитална улагања за разне обављене радове на територији Војводине", рекла је Вукановићева.

Путарска предузећа Нибенс групе дугују банакама око 130 милиона евра, а укупно дугују око 170 милиона евра.

Самостални синдикат путара Србије и путари Нибенса траже исплату свих заосталих зарада, а не само за април, као и утврђивање одговорности надлежних органа и појединаца који су дозволили Нибенс групи да се презадужи и остави раднике на "цедилу".

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2011&mm=08&dd=30&nav_id=538345

Радници без посла због отпремнина

Извор: Дневник

Београд -- Старији радници теже се запошљавају и јер се послодавци боје да би им у случају проглашења за технолошки вишак морали исплатити високе отпремнине.

Док креатори економске политике чине све да би дошло до споразума с ММФ-ом, без озбира на то да ли то чини из чисте "предострожности" или због тога што нам помоћ треба, поједини синдикални лидери ових дана поручују да ова међународна финансијска организација "стално има неке своје фантазије о смањивању радничких права" јер инсистира да се измени Закон о раду.

Тако лидер самосталаца Љубисав Орбовић још додаје да их синдикати “нису звали овде нити су они тражили разговор о томе с нама”.

Као да, намерно или случајно, Орбовић заборавља да их ни овдашње власти па ни послодавци не зову на договоре о радничким правима па то не представља препреку да други кроје радничка права по својој мери и вољи.

Ако се већ зна да је од поштовања радничких права, записаних у Закону о раду, у пракси остало мало или нимало, **онда би чак захтев ММФ-а у погледу продужавања важности рада на одређено време и укидања отпремнина на укупан радни стаж био ништа друго него прихватање реалног стања у Србији**, али и отварање неких нових могућности за проналазак посла и прелазак из црне у легалну зону запошљавања.

Svaka četvrta kupovina nepropisna

Najviše privatizacija poništeno u Vojvodini

Prodato je 2.402 firmi i ostvaren je prihod od 2,7 milijardi evra. Poništeno 595 ugovora

ZORAN LUKOVIĆ

Najviše ugovora o privatizaciji raskinuto je na teritoriji Vojvodine, a zatim u regionu Niša, Kraljeva, Beograda i Kragujevca. Najvrednija srpska firma čija je privatizacija poništena je RTB „Bor“, a u Vojvodini je proglašen nevažećim čak i najjeftiniji ugovor, vredan svega četiri hiljade dinara.

Od ukupno 210 poništenih privatizacija u Vojvodini, samo osam je prodato tenderski, sve ostalo aukcijom, a u trenutku promene vlasništva u njima je radilo oko 20.000 osoba.

- Od 2002. do septembra 2010. neuspešnom je proglašena privatizacija u 595 firmi, što je oko 26 odsto ukupno privatizovanih privrednih subjekata. Najviše privatizacionih ugovora je raskinuto tokom 2009, tako da se ponovo aktuelizuje pokretanje postupaka prodaje za ova preduzeća - kaže Miloš Bugarin, predsednik Privredne komore Srbije.

DESET NAJVREDNIJIH RASKINUTIH PRIVATIZACIJA

1. RTB „BOR“

RTB je prodato za 319 miliona evra, a kupac je bila kompanija „A-tec“ iz Austrije. Privatizacija je raskinuta jer osim pisma o namerama nije bilo ni bankarskih garancija, ni uplate kupca.

2. IMT

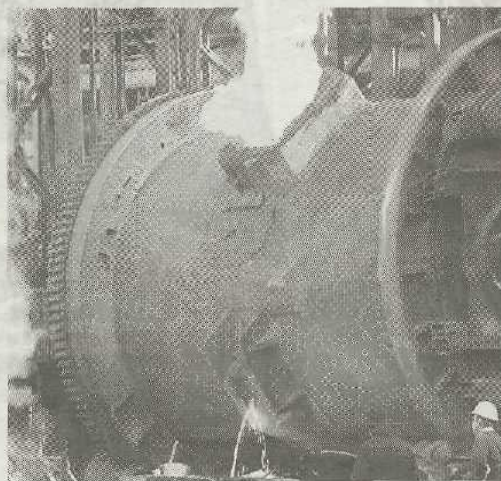
Novobeogradska fabrika prodato je aprila 2008. godine kompaniji „Home art“ iz Švajcarske, ali je samo mesec dana kasnije privatizacija poništena jer nisu dostavljene bankarske garancije, a kupac je trebalo da plati 121 milion evra.

3. „HIDROTEHNIKA-HIDROENERGETIKA“

Ova kompanija iz Beograda prodato je aukcijom 2003. konzorcijumu koji je predstavljao Dragiša Vučković. Vredela je 35 miliona, ali je zbog neplaćanja rata ugovor posle godinu dana raskinut.

4. FABRIKA MAZIVA

Kruševačka Fabrika maziva bila je na visokom tehnološkom nivou. Kupac je zvanično bio „Petrobat“ iz Srbije, prodajna cena je te 2007. godine bila 25

miliona evra. Ugovor je raskinut četiri godine kasnije zbog nepoštovanja socijalnog programa i nezakonitog raspolaganja imovinom.

5. JRB

Prema zvaničnoj verziji, prodato je firmi „Erste Donau“ iz Austrije, čiji je većinski vlasnik bio Zoran Drakulić. Za 70 odsto vlasništva cena je bila 24,5 miliona evra. Ugovor je raskinut 2010. zbog nemanja bankarske garancije i neplaćanja rate, a Drakulić je

izjavljivao da je odustao od kupovine.

6. IGM „KOLUBARA“

Firma iz Lajkovca je proizvođač građevinskog materijala. Cena je bila nešto iznad 18 miliona evra. Kupac je fizičko lice Ljiljana Jokić, koja je predstavljala konzorcijum. Godinu dana posle prodaje, ugovor je poništen jer nije poštovan socijalni program i došlo je do otuđenja imovine mimo ugovora.

7. RUDNIK „KOVIN“

Rudnik je kupila firma „Kornikom“ iz Bugarske

2007. godine za 16 miliona evra. Zbog narušene proizvodnje i nepoštovanja socijalnog programa, ugovor je poništen prošle godine.

8. „MITROSREM“

Kompanija iz Sremske Mitrovice koja se bavila poljoprivredom. Kupac je bio iz Srbije, zvanično je upisan konzorcijum „DSD Tobacco“, a bilo je i pisanja u štampi da iza svega stoje ljudi povezani sa narkobosom Darkom Sarićem. Zbog neinvestiranja i narušavanja proizvodnje, ugovor vredan 15 miliona evra je poništen prošle godine u avgustu.

9. „BAČKA KULA“

Poljoprivredno preduzeće je po ceni od 14 miliona evra prodato Miletu Jerkoviću. Ugovor je poništen februara prošle godine zbog nezakonitog raspolaganja imovinom i neodržavanja proizvodnje.

10. DOŽ ĐERĐ

Poljoprivredno gazdinstvo iz Bačke Topole, a kupac je javnosti malo poznata Danijela Dimitrijević. Vrednost ugovora je bila 14,5 miliona evra, a raskinut je zbog neplaćanja rata oktobra 2010.

Prema rezultatima istraživanja Saveta za borbu protiv korupcije, osnovni uzroci za raskidanje ugovora su: nepopisana ukupna imovina privatizovane firme, promena delatnosti preduzeća protivno odredbama ugovora o privatizaciji (najčešće se prostor daje u zakup), neredovno plaćanje rata,

neispunjavanje obaveza iz investicionog i socijalnog programa i prodaja imovine posle privatizacije. Zbog činjenice da su mnoge kompanije prodate ispod vrednosti osnovnog kapitala, dešavalo se kao pravilo da su novi vlasnici radije prodavali imovinu nego što su bili spremni da ulažu u proizvodnju.

- Tačno je da su neka preduzeća prodana ispod procenjene vrednosti, i to uglavnom na javnim aukcijama. Zakon je ovde jasan i definiše početnu cenu na 20 odsto gornje procenjene vrednosti. Kada je reč o prodavanju imovine, svi sklopljeni ugovori su javni i dostupni na našem sajtu, a njima je precizirano ko-

liki imovine vlasnik može da proda bez saglasnosti Agencije - tvrde u Agenciji za privatizaciju.

Do sada su privatizovane 2.402 firme i ostvaren je prihod od prodaje od 2,7 milijardi evra. Međutim, ostvareni prihodi od prodaje bili su niži od ukupne knjigovodstvene imovine koja je bila na prodaju.

